

Det handler om relationer

Kan man målrette de kirkelige aktiviteter til mænd på samme måde, som der er blevet investeret i andre segmenter og genetablere ejerskabsfølelsen hos dem?

Af Mikkel Holmegaard Larsen, sognepræst i Ansgars Kirke, Odense

ER MÆND MINDRE KRISTNE END KVINDER?

Der er blevet sagt og skrevet ganske meget om, at mænd ikke går kirke, og det er overvejende rigtigt. Med knap otte års erfaring som præst kan jeg konstatere, at der er en tendens til, at kvinder er overrepræsenterede ved søndagens gudstjeneste. Det samme gør sig gældende ved andre kirkelige aktiviteter som foredrag, læsekredse, hverdagscaféer mm.

Er mænd mindre kristne end kvinder? Ja, vist nok en lille smule ifølge en undersøgelse jeg har læst i Kristeligt Dagblad, men dog ikke så meget, at det burde kunne ses så tydeligt. Hvis der kom fem mænd, hver gang der kom syv kvinder, var der nok ikke nogen, der vil tænke mere over det. Men tallet er nok tættere på én mand til syv kvinder eller ingen mænd overhovedet.

»Genindførelse af begrebet ”Kirken og Kroen”«

MANDEGUDSTJENESTE

På et tidspunkt fik jeg den tanke, at man kunne målrette en gudstjeneste til mænd på samme måde, som man gør med gudstjenester til børn og unge. Man inviterer dem specielt, vælger salmer og skriver en prædiken efter målgruppen og laver et efterarrangement, der taler til deres hjerter.

En gang var det almindeligt, at man mødtes på kroen efter gudstjenesten, fik sig en øl og ordnede verdenssituationen. I dag får man de fleste steder kirkekaffe og småkager efter gudstjenesten, og det er ligesom bare ikke det samme. Mange steder er kroen for længst lukket. Er der en sammenhæng her?

I hvert fald besluttede jeg, at efterarrangementet skulle handle om øl. Genindførelse af begrebet »Kirken og Kroen«. Måske en anelse stereotyp tænkt, men det virkede. Allerede i de første dage efter, at arrangementet var blevet annonceret i kirkebladet og fra prædikestolen, begyndte jeg at høre rundt omkring, at man glædede sig, og at det var en fantastisk idé. Gudstjenesten blev holdt kl. 19 en tirsdag aften i januar måned. Der var hård frost, og det sneede voldsomt, men der kom 70-80 mænd fra sognet. Gudstjenesten var en »normal« gudstjeneste efter ritualbogen. Bagefter smagte vi på øl fra det lokale mikrobryggeri.

RELATIONER

Nå, men så kom de da i kirke og fik øl. Hvad så? Kom de igen om søndagen? Nej, det gjorde de selvfølgelig ikke, og det havde jeg heller ikke regnet med - men der blev skabt en relation. Dels mellem dem og mig og dels mellem dem og kirken. Der skete en begyndende afmytologisering af de fordomme, kirken må kæmpe med. Der blev udløst en spirende bevidsthed om, at kirken også er deres og har noget at sige også til dem.

I det hele taget tror jeg, at segmentgudstjenester er vejen frem. I de knap syv år jeg var præst på landet, oplevede jeg en stigende interesse for netop disse, og de relationer der blev skabt, havde en afsmittende virkning på kirkens øvrige aktiviteter. Vanekirkegangen søndag formiddag er i dag en sag for særligt interesserede, og højmessens er på en måde i sig selv blevet en segmentgudstjeneste.

MANDEKLUBBER

Mandegudstjenesten, eller »ølgudstjenesten« som den blev døbt i folkemunde og i pressen, affødte indirekte et madlavningshold for yngre mænd med mig i spidsen (jeg har en fortid som køkkenchef). Det var ikke et kirkeligt anliggende som sådan, men der blev talt meget kristendom over kødgryderne og i pauserne. Der blev skabt et rum, hvor man kunne tale om alt, også om tro og tvivl og om liv og død.

I mit nuværende embede i byen blev der for nogle år siden etableret en mandeklub. Man mødes en gang om måneden, hører et foredrag eller er på tur ude for at se et eller andet, og bagefter spiser man sammen. Mændene laver selv mad og sørger for alt. Præsten har ingen ledelsesfunktion, men kan deltage i møderne på lige fod med de andre. Klubben har ca. 30 medlemmer, og den vokser.

Mændene er i den modne alder. Et sted mellem 60-90 år gamle. Et par stykker har begyndende demens. Jeg oplever en omsorg og tålmodighed, der udfordrer enhver tanke om, at omsorgskirken er en kvindelig værdi alene.

»Noget tyder på, at mændene er lettere at få i tale, hvis man skiller dem fra kvinderne.«

EJERSKAB

Noget tyder på, at mændene er lettere at få i tale, hvis man skiller dem fra kvinderne, eller måske snarere henvender sig til dem som segment, for i virkeligheden har det ikke noget med køn at gøre. Det er mere et spørgsmål om at genetablere en ejerskabsfølelse, som af en eller anden grund er forsvundet.

På mange måder er den del ikke forskellig fra, hvad der er gældende for andre segmenter – børn, unge, yngre kvinder osv., men disse grupper arbejdes der flittigt med allerede.